nonū · ociosarū · s · ad rem nō ptinenciū · lutū e͂ : s lutū simplex · id e͂ nō inherens · nec fetens · ĩ forte diucius ĩmoret̃ ĩnobis : et p ĩcuriā ac negligenciā nostrā ĩ alterū genꝰ cogitacionū ĩtret̃ : qd cotidie expiri̅ · Qui enī ociosa tantū minima sp̄nimꝰ : ad turpia interdū atqꝫ ĩhonesta dilabimur · Sedm̄ vero cogitacionū genꝰ nō lutū simplex : sed ut iā dixîmꝰ viscosū ac limo sū e͂ · Na̅ terciū quidē sic cauendū e͂ · nō tantū lutū ac limꝰ : sed tantū ĩ mundissimū et fetidissimū scenū

De altitudine et bassitudine cordis ex occasiõe pcedēt

Dē eo qd ĩmprime dem̄ e͂ sermonis Sermo xxxv
sursū alios · alios deorsū aspicere : hec adhuc aliquid qd vere nō sileā caritati Na̅ earū qdē cogitacionū qs expssiꝰ tunc si bn̄ meministis · licet vna p fecior altera : vtraqꝫ tn̄ vtilis e͂ · Sunt autē q alhomo aut sursū cor ħeant · sicut deus fecit hoīem rectū : et secure rideant ad exhortantis vocē pbri · ħemus ad dn̄m Sunt et alij q brutis cū aīalibꝫ ĩclinati de orsū · et deorsū se ẽẽ faciant ĩ mundis spiritibus : qui pstrō clamitant illudentes · ĩcuruare ut transeamus · Scitis enī qd ĩ cōgregacione plurimorū ĩpossibile est vnius fortitudinis ẽẽ : seu corpm seu morū Na̅ vtrūqꝫ infirmitatē paciencꝰ ferre regle nr̄e ammonet auctoritas : et utriqꝫ aliqtenꝰ cōdescendere caritas iubet Videt ergo alter quispiā : et fortassis incipit ĩuidere cui ~~debent~~ cōdolere debuerat Hinc accidit ut sepe btificet eū ĩ corde suo : vn miserū se ille reputet · moleste ferens necessitatē suā · Primo igit̃ ĩcuruatū se et basso corde carnē sepe pbat apud quē nec ipā quidē miseria caret in uidia : sed eis quas cōsideracōe

certa caritatis aliene necessitati dispēsacioēs platus im
pendat · talibus appoīt cor suū · silā qrit : mumurat
adu'sus eū q̄ denegat irrōnabilit̃ postulāti Hic sus
piciones detractiones · et scādala suscitāt Nō ideo
id loquor kmi q̄ magnope de uobis habeā cōqueri
sup hac re : sed pmoneō vos et pmunire necessarium
duxi Inter multos q̄ int' vos teneri sūt et delicati qb;
aut etas aut īfirmitas rigorē cōis regule exigit aliqt̃enus
tpari : grās ei decimus nunc venit Et quia multos
hic video quorū mēs itenta deo tā lōge fcā ē ab illo
īfimo cogitatu : ut iuxta se positos debiliores prsus
ignorēt se minus oībus face cōgrāt : mimirū quia supi
ores semp attendūt cū aplō obliti q̄ retro sūt · et exten
ti ī anteriora Qntū putas ego illos amiror · qntū
veneror ī corde meo · qntū āplector caritatis affectu
q̄ velut nescientes eos quos secū cotidie vident · vnū
forte aut duos seu etiā plures quos viderit ī maiori fer
uore spūs sibi ex oībus eligūt : et qmuis ipi forte me
liores sint semp tn̄ illorū sibi pponūt et apponūt fcā
scā ī dn̄o studia et exicia corpalia seu etiā spūalia :
Meini me alias quoq; iā vice dixisse · sed iterū repere
nō grauabor : q̄ sublimi aliqn̄ medicacōe mōchus
quidā laycus · toto intendit spacio vigiliarū Etenim
// me summo mane apphensū / ī audicoīū traxit : psternatus
pedib; · ve mi inqt qr mōchū ī vigiliis vnū cōsideraui
in quo triginta v'tutes ttaiu : quarū ne vnā qdē
ī me īvenio Et fortasse nullā ille tātā hebat : qnta
erat hec ipa religiose emulacōis humilitas Hic itaq;
fructus sit mi huius sermoīs · ut alciora semp attendas :
quia ī eo plenitudo cōstat humilitatis Nā si forte īre

aliqua. maior tibi. fratri aliquo gratia collata videtur:
sed in multis si bonus emulator fueris. iudicare te poteris
inferiorem. Quid enim si laborare, ieiunare plus illo potes?
et te ille paciencia superat. humilitate precedit: supereminet ca
ritate. Quid enim tota die circa illud quod videris ha
bere. insipienti cogitacione versaris. Esto magis sollicitus
ut scias quid desit tibi: hoc enim melius. Vtinam fratres
sic nos essemus cupidi gratie spiritalis: quemadmodum seculares
homines pecunie temporalis. Debemus certe et iuste debemus
vincere in bono malum. et tanto amplius desiderare quanto preci
osius est quod desideramus: sed vtinam uel equales esse
possimus. Magna enim confusio et magna valde.
quia ardencius illi preciosa desiderant quam nos utilia: cicius
illi ad mortem properant quam nos ad vitam. Quanto enim desiderio
pecunie cruciatur auidus. quanto glorie appetitu ambiciosus
estuat. quam violenter denique trahat suum quemque voluptas: quis
explicet. Videas certe eos que adepti sunt paruipendere: non
attendere quanto labore et desiderio vix ea tandem consequi
potuerunt: quia vilescunt eis omnia. pro desiderio minoris forte rei
quam alteri ceperint invidere. Et tu ergo non magnopere cogites
quid tibi videris habere: ne forte immemor ut gracias agere possis.
et te noueris debitorem ei qui dedit. seu gratia consolacionis
cum illud necesse fuit: ne qualibet ex causa tristior fias.
De certo ea magis semper attende. quid aliquis habet et tu non
habes. quia hec cogitacio te in humilitate custodiat. et a des
censu tepiditatis elonget: magis autem et accendat
desiderio proficiendi. Vide enim quanta ex regione mala co
gitacio illa parturiat. qua sedule versas in animo quod tibi hec
habere videris: et alterum quempiam estimas non habere. Hic
enim eleuaris in superbiam dum te preponis alteri. Hinc proficere ne